

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622202189
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5622202189.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľov: 1/ A. A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX C. X, 2/ D. E., F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX C., žalovaná 2/ zastúpená žalovaným 1/ ako splnomocneným zástupcom, za účasti: 1/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdkova 36, 817 47 Bratislava, IČO: 17 335 345, o potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4Vyd/1/2022 zo dňa 24. januára 2023, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľov na prerušenie konania zamieta.

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením sp. zn. 4Vyd/1/2022 zo dňa 24. 01. 2023 návrh zamietol.
- V odôvodnení konštatoval, že návrhom na začatie konania podaným dňa 25. 07. 2022 sa navrhovatelia domáhali potvrdenia o vydržaní vlastníckeho práva k pozemku KN-E parcele č. 147, kat. úz. C., v prospech navrhovateľov, každého v 1. V návrhu uviedli, že predmetný pozemok sa nachádza na oplotenej ploche prináležiacej k ich domu č. XXX G. C. a boli vždy presvedčení, že celá táto oplotená plocha patrí výlučne im. O uvedený pozemok sa nepretržite starajú oni s rodinnými príslušníkmi a ich právni predchodcovia, G. a H. F. a brat D. E. I. I. F. minimálne od 28. 02. 1964, kedy H. a G. F. kúpili od J. F. dom a všetky jeho nehnuteľnosti v C.. Kúpa sa uskutočnila po smrti K. F., po ktorej v celosti dedil jej manžel J. F. a neskôr závetom všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v C. odkázal H. a G. F., ktorí v roku 1980 darovali dom č. XXX (predtým č. XX) v C. a príľahlé pozemky D. E. a jej bratovi, ktorí si mysleli, že je celý oplotený pozemok vypořiadaný a prevedený na nich. Ako vlastníci časti uvedeného pozemku sú stále vedení K. F., F. F. s manželom J. F..
- Citujúc ust. § 359a, § 359c ods. 2, § 359d ods. 2, § 359e ods. 1 až 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C. m. p.“) súd uznesením návrh zamietol, dospejúc k záveru, že navrhovatelia neosvedčili podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním.
- S poukazom na ust. § 359c ods. 2 C. m. p. súd uviedol, že okrem navrhovateľa je účastníkom konania ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka, správca lesného pozemku a Slovenský pozemkový fond. Jedná sa o nerozlučný okruh účastníkov konania. Poukázal na to, že v predmetnej veci bolo konanie proti J. F. (A.) a K. F., F. F., právoplatne zastavené z dôvodu nedostatku procesnej subjektivity, pretože v návrhu označení účastníci zomreli pred začatím konania. Navrhovatelia v návrhu neuviedli v zmysle § 359c ods. 2 písm. c) C. m. p. ani správcu lesného pozemku ako účastníka konania, ktorého zákon za účastníka konania výslovne označuje. Pretože nebol

zachovaný nerozlučný okruh účastníkov konania v zmysle § 359c C. m. p., už táto skutočnosť je sama o sebe dôvodom pre zamietnutie návrhu. Zároveň konštatoval, že navrhovatelia v podanom návrhu navyše ani neoznačili deň, kedy mali podľa nich nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním. 5. Navrhovatelia však podľa súdu prvej inštancie nespĺnili ani hmotnoprávne podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním v zmysle § 359d C. m. p. V návrhu síce uvádzajú, že o predmetnú nehnuteľnosť sa nepretržite starajú spolu s rodinnými príslušníkmi a brat D. E. – I. G. F., v návrhu sú však ako navrhovatelia označení len A. A. B. a D. E..

6. Proti tomuto uzneseniu podali navrhovatelia 1/, 2/ odvolanie, ktorým sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo prerušenia konania a podania návrhu na ústavný súd na posúdenie súladu ust. § 359c ods. 2 C. m. p. s čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

7. V odvolaní uviedli, že nepovažujú za potrebné označovať ako navrhovateľa I. G. F., ktorý mal nehnuteľnosť súbežne s navrhovateľkou 2/, ani preukazovať jeho držbu. Držba predmetného pozemku navrhovateľkou 2/ trvá od roku 1980, pričom navrhovateľ 1/ príslušný pozemok získal od navrhovateľky 2/ a v držbe predmetného pozemku pokračuje. V tejto súvislosti poukázal na darovaciu zmluvu z roku 1980 (ktorou navrhovateľka 2/ získala 1 domu č. XXX a príslušných pozemkov), rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/202/2014 zo dňa 18. 01. 2016, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/221/2016 zo dňa 22. 09. 2016 (ktorými sa navrhovateľka 2/ stala výlučným vlastníkom domu č. XXX a príslušných pozemkov) a kúpnu zmluvu z roku 2017 (ktorou navrhovateľ 1/ nadobudol 1 domu č. XXX a príslušných pozemkov).

8. K neoznačeniu dňa, kedy mali nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním uviedli, že ako deň, kedy uplynula 10 ročná lehota dobromyseľnej držby ešte ich právnych predchodcov označili 29. 02. 1974, z čoho vyplýva, že predmetný pozemok mal byť vydržaný ešte predchádzajúcimi vlastníkmi a jeho vlastníctvo malo prejsť na navrhovateľov pri nadobudnutí príslušných pozemkov, s ktorými tvorí predmetný pozemok jeden celok v rámci oplotenej plochy, t. j. najneskôr posledný deň roku 1980 v prípade navrhovateľky 2/ a najneskôr posledný deň v roku 2017 v prípade navrhovateľa 1/, resp. pre obidvoch spoločne. K označeniu správcu lesného pozemku uviedli, že nevedia kto má byť označený ako správca lesného pozemku v prípade pozemku, ktorý je ornou pôdou.

9. Podľa názoru odvolateľov, ak okresný súd považoval ich návrh za neúplný, mal ich vyzvať na doplnenie podania v zmysle § 129 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) v spojení s § 2 ods. 1 C. m. p., čo však neurobil.

10. V ďalšom navrhovatelia v súvislosti s ust. § 359c ods. 2 písm. b), c) C. m. p. namietali zmätočnosť a šikanóznosť uvedeného ustanovenia, znemožňujúceho uplatňovanie práva a pôsobiace proti právnej istote. Podľa navrhovateľov sa neposkytuje rovnaká ochrana vlastníckeho práva všetkým vlastníkom, keď v prípade nadobudnutia vlastníctva pozemku neznámeho vlastníka vydržaním nestačí v konaní účasť Slovenského pozemkového fondu, ale neznámy vlastník musí byť účastníkom konania, avšak v prípade nadobudnutia pozemku neznámeho vlastníka kúpou alebo iným prevodom uskutočneným prostredníctvom Slovenského pozemkového fondu (ďalej „SPF“) sa už účasť neznámeho vlastníka nevyžaduje a pozemky sa scudzujú bez vyjadrenia, či priamej účasti neznámeho vlastníka. Zároveň tu hrozí rozpor medzi záujmami Slovenského pozemkového fondu, ktorý je v zmysle § 359c ods. 2 písm. d) C. m. p. samostatným účastníkom konania a vlastníka evidovaného na liste vlastníctva v zmysle § 359c ods. 2 písm. b) C. m. p., ktorého v prípade, že je nezistený zastupuje rovnako SPF.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávneným účastníkom konania [§ 362, § 359 C. s. p., § 359c ods. 2 písm. a) C. m. p./, proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 2 C. s. p., § 59 ods. 1 C. m. p.] bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu podľa § 65, § 66 C. m. p. a napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil, i keď sa nestotožnil so všetkými závermi súdu prvej inštancie.

12. Ešte predtým ako odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia, posúdil návrh navrhovateľov na prerušenie konania a predloženie návrhu na začatie konania o nesúlade ust. § 359c ods. 2 C. m. p. s Ústavou Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

13. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) C. s. p. súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania.

14. Podľa § 359c ods. 2 C. m. p. účastníkom konania je a) navrhovateľ, b) ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka, c) správca lesného pozemku a d) Slovenský pozemkový fond.

15. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

16. Ustanovenie § 162 C. s. p. vymedzuje obligatórne dôvody pre prerušenie konania na základe rozhodnutia súdu. Podľa ods. 1 písm. b) citovaného ustanovenia je súd povinný prerušiť konanie, ak pred rozhodnutím vo veci samej dospeje k záveru, že pred rozhodnutím vo veci sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov.

17. Vychádzajúc z ust. § 359c ods. 2 C. m. p. a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky odvolací súd návrh navrhovateľov zamietol, nakoľko ust. § 359c ods. 2 C. m. p. nepovažuje za rozporné s Ústavou Slovenskej republiky a jej článkom 20 ods. 1. Podľa odvolacieho súdu je v prípade konania o potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v súlade s čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie, ktoré za účastníka konania, ktorého predmetom je vlastnícke právo k nehnuteľnosti, i evidovaný vlastník tejto nehnuteľnosti, keďže rozhodnutím súdu môže byť takýto vlastník dotknutý na svojich právach. Pokiaľ navrhovatelia v odvolaní namietali rozpor medzi záujmami osôb, ktorým svedčí účastníctvo v konaní podľa § 359c ods. 2 písm. b) a písm. d) (t. j. neznámym vlastníkom zastúpeným SPF a SPF ako takým), uvedené je v prejednávanej veci bez právneho významu, keď v prípade osôb evidovaných na liste vlastníctva nejde o neznámych či nezistených vlastníkov, ale vlastníkov, ktorí sú známi, avšak nemajú procesnú subjektivitu. SPF preto v konaní nemôže vystupovať ako zástupca na liste vlastníctva evidovaných vlastníkov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na predchádzajúce rozhodnutie v danej veci sp. zn. 8Co/166/2022 zo dňa 30. 11. 2022 (bod 22., 23. odôvodnenia). Z uvedeného dôvodu nepovažoval odvolací súd návrh navrhovateľov na prerušenie konania z nimi uvádzaných dôvodov za opodstatnený.

18. Odvolací súd následne, po preskúmaní napadnutého uznesenia, odvolania navrhovateľov a obsahu spisu dospel k záveru, že navrhovatelia neosvedčili splnenie predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním, čo bolo jedným z dôvodov pre zamietnutie návrhu navrhovateľov.

19. Odvolací súd súhlasí s navrhovateľmi, že neosvedčenie splnenia predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním nemožno odvodzovať od toho, že navrhovateľom nie je aj I. G. F., ktorý sa mal podľa navrhovateľov o predmetnú nehnuteľnosť starať spolu s nimi. Navrhovateľka 2/, od ktorej vlastnícke právo k nehnuteľnosti odvodzuje navrhovateľ 1/, si však odvodzuje svoje vlastnícke právo od vlastníckeho práva svojich právnych predchodcov (rodičov G. F. a H. F.), pričom domnelým titulom nadobudnutia vlastníckeho práva navrhovateľky 2/ k predmetnej nehnuteľnosti mala byť darovacia zmluva zo dňa 03. 07. 1980, ktorú navrhovatelia predložili až v rámci odvolacieho konania. Z tejto darovacej zmluvy však vyplýva, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom zmluvy nadobudli navrhovateľka 2/ a jej brat I. G. F., každý v 1. Pokiaľ z podaní navrhovateľov produkovaných v priebehu následného konania vyplýva, že navrhovateľka 2/ mala následne predmetné nehnuteľnosti nadobudnúť v celosti (z ktorého dôvodu potom vlastnícke právo v 1 k predmetným nehnuteľnostiam tvrdí navrhovateľ 1/), bolo potrebné produkovať tvrdenia aj vo vzťahu k spoluvlastníckemu právu I. G. F.. Pokiaľ ale navrhovateľka vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania odvodzuje od uvedenej darovacej zmluvy, z tejto nevyplýva, že predmetom darovania mala byť aj parcela, ktorá je predmetom konania. Predmetom darovacej zmluvy boli nehnuteľnosti zapísané v pozemno-knižnej vložke č. XXXX, XXX a XXX, pričom parcela, ktorá je predmetom konania, bola evidovaná v pozemno-knižnej vložke č. XXXX, ako to vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. C.. Predmetom darovacej zmluvy boli viaceré nehnuteľnosti v rôznych podieloch, pričom navrhovatelia neuviedli, a ani neosvedčili, s prevodom ktorých nehnuteľností zidentifikovaných podľa darovacej zmluvy a aktuálneho stavu mohli nadobudnúť presvedčenie o prevode aj parcely, ktorá je predmetom konania, a to v nimi uvádzanom podiele. Rovnako z kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľkou 2/ a navrhovateľom 1/ dňa 02. 05. 2017 (podľa osvedčenia o pravosti podpisu zmluvných strán), ktorú zmluvu navrhovatelia opäť predložili až v odvolacom konaní (pričom v návrhu vo vzťahu k uvedenému neprodukovali žiadne tvrdenia), nevyplýva, že predmetom uvedenej

zmluvy bola aj nehnuteľnosť, ktorá je predmetom konania. Pokiaľ navrhovateľ 1/ svoje vlastnícke právo v podiele 1 odvodzuje od navrhovateľky 2/, v takom prípade by zároveň nebolo možné návrhu navrhovateľky 2/ vyhovieť, pričom na strane navrhovateľa 1/ neuplynula vydržacia doba pre nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Navrhovatelia v konaní totiž neosvedčili, že sa navrhovateľka 2/ stala výlučnou vlastníčkou parcely, ktorá je predmetom konania, keď nestačí len poukaz v odvolaní na rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/200/2014-420 zo dňa 18. 01. 2016 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/221/2016 zo dňa 22. 09. 2016. Účastníkom uvedeného konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva totiž nebol brat navrhovateľky 2/ I. G. F., ktorý mal predmetnú nehnuteľnosť podľa tvrdenia navrhovateľov nadobudnúť spolu s navrhovateľkou 2/, každý v 1 a predmetom konania nebola nehnuteľnosť, ktorá je predmetom tohto konania.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací, potom čo rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru o neosvedčení predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

21. Pokiaľ však ide o námietku odvolateľov vo vzťahu k zamietnutiu návrhu z dôvodu neoznačenia správcu lesného pozemku /§ 359c ods. 2 písm. c) C. m. p./, odvolací súd súhlasí s tým, že dôvodom pre zamietnutie návrhu nemôže byť neoznačenie správcu lesného pozemku ako účastníka konania. Správca lesného pozemku je účastníkom konania len vtedy, ak vydržaním môžu byť dotknuté práva k nehnuteľnosti, ktoré podľa osobitných predpisov spravujú alebo práva osôb, ktoré podľa osobitných predpisov zastupujú /§ 359h ods. 3 písm. b) C. m. p./ V prípade nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania je možné upustiť od účasti správcu lesného pozemku, keďže takýto správca neexistuje – predmetom konania nie je lesný pozemok, ale orná pôda.

22. Rovnako dôvodom pre zamietnutie návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva nemôže byť neoznačenie dňa, ku ktorému malo k vydržaniu dôjsť. Uvedená náležitosť je náležitosťou návrhu na začatie konania v zmysle § 359d ods. 2 C. m. p., a teda v prípade, ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento nespĺňa náležitosti riadneho návrhu, mal postupovať v zmysle § 129 C. s. p. a navrhovateľov vyzvať na odstránenie väd podania. Odvolací súd ale zároveň poukazuje na to že navrhovatelia už v návrhu na začatie konania uviedli, že za deň vydržania považujú najneskôr 29. 02. 1974, následne v odvolaní uviedli ako najneskorší dátum posledný deň roku 2017, i keď tento dátum bližšie neodôvodnili.

23. Nesprávne vyhodnotenie vyššie uvedených skutočností však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

24. Pokiaľ ide o námietku odvolateľov, že súd mal sám vykonať potrebné šetrenia alebo vyzvať ich na označenie ďalších dôkazov, odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/239/2022 zo dňa 25. 01. 2024, v ktorom uviedol, že „dovolací súd v tejto súvislosti primárne poukazuje na to, že konanie o potvrdení vydržania v zmysle § 359a CMP je konanie s procesným postupom odlišným od sporového konania vo veci určenia vlastníckeho práva, kde má súd (a aj strany sporu) k dispozícii väčší priestor a procesné prostriedky potrebné na zisťovanie skutkového stavu veci. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 68/2021 Z. z., ktorým sa s účinnosťou od 1. mája 2021 zmenil a doplnil Civilný mimosporový poriadok práve o ustanovenia upravujúce konanie o potvrdení vydržania, je uvedené konanie pomerne formálne a má znaky skôr registrového konania. V konaní o potvrdení vydržania teda súd nenariaďuje pojednávanie, nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ale skúma osvedčenie relevantných skutočností navrhovateľom. Súd vydá vyzývacie uznesenie podľa § 359f CMP len vtedy, ak už vo fáze skúmania návrhu na začatie konania a dôkazných prostriedkov pripojených navrhovateľom za účelom osvedčenia relevantných skutočností, dospeje k záveru, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné. V prípade vážnych pochybností o uplatnenom nároku nie je namieste vydávať vyzývacie uznesenie (najmä s poukazom na zásadu hospodárnosti), a to ani s prihliadnutím na možnosť podať námietky osobami vymenovanými v § 359h CMP. Navrhovateľ domáhajúci sa vydania potvrdenia vydržania, však v takom prípade nemôže namietať odmietnutie prístupu k súdu, pretože má možnosť domáhať sa svojho nároku inými procesnoprávnymi prostriedkami v rámci sporového konania (napr. žalobou o určenie vlastníctva)... Hoci ide o mimosporové konanie podľa ustanovení CMP, uplatniac pritom vyšetrovací princíp, vzhľadom na už vyššie uvedenú špecifickosť tohto konania je potrebné zdôrazniť, že je v prvom rade povinnosťou navrhovateľa hodnoverne osvedčiť ním tvrdené nadobudnutie

vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním. Hoci súd v zmysle § 359e CMP môže sám vykonať potrebné šetrenia na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo môže vyzvať navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním, aktivita súdu nemá nahrádzať procesnú aktivitu a procesnú zodpovednosť navrhovateľa. Z formulácie zákonného ustanovenia je jasné, že ide o možnosť a nie o povinnosť súdu, pričom je na úvahe súdu, aký postup zvolí.“ Najvyšší súd zároveň konštatoval, že to, že navrhovateľ je v konaní v zmysle § 359a CMP neúspešný, nijako nelimituje jeho možnosť domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva v sporovom konaní o určenie vlastníctva. V danom prípade zároveň navrhovateľka 2/ ako dedička po závetných dedičoch na liste vlastníctva evidovaných vlastníkov má možnosť domáhať sa dodatočného prejednanja dedičstva po týchto vlastníkoch.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 58, § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)